

Do Jego Ekscelencji Juliana Barrio Barrio
Arcybiskupa Santiago de Compostela

1. Z okazji otwarcia Drzwi Świętych, która to uroczystość zapoczątkowuje Jubileusz Jakubowy 2010, przesyłam serdeczne pozdrowienia Waszej Ekscelencji i wszystkim uczestnikom tej wspaniałej ceremonii. Pozdrawiam też pasterzy i wiernych tego lokalnego Kościoła, który, poprzez swój długowieczny związek z apostołem Jakubem, sięga swymi korzeniami Ewangelii Chrystusowej i ofiarowuje ten duchowy Skarb swoim synom, pielgrzymom z Galicji, z innych miejsc Hiszpanii, z całej Europy oraz z najbardziej odległych stron świata.

Ten uroczysty akt otwiera specjalny czas łaski, przebaczenia, i - jak mówi tradycja – czas „*wielkiego odpuszczenia*”. Dla wierzących jest to szczególna okazja do zastanowienia się nad swoim powołaniem do życia w świętości, do „zanurzenia się” w Słowie Bożym, które oświeca i pobudza do odpowiedzi. Jest to czas, aby wierni rozpoznali Chrystusa, który wychodzi na ich spotkanie, towarzyszy im w trudach przemierzania świata oraz oddaje się im osobiście przede wszystkim w Eucharystii. Również ci, którzy nie mają wiary, albo pozwolili jej uwiędnąć, będą mieli szczególną możliwość, otrzymania tego daru od „*Tego, który każdego człowieka oświeca, aby ostatecznie posiadał życie*” (*Lumen Gentium, 16*).

2. Santiago de Compostela wyróżnia przede wszystkim to, że od zamierzchłych czasów jest metą dla pielgrzymów, którzy swymi krokami wyznaczyli drogę mającą w swej nazwie imię Apostoła. Do jego grobu przybywają narody z przeróżnych stron Europy, aby odnowić i umocnić swą wiarę. Droga ta obsiana jest wieloma dowodami gorącej wiary, pokuty, gościnności, a także pamiątkami kultury i sztuki, które to w sposób wyrazisty mówią nam o duchowych korzeniach Starego Kontynentu.

Hasło tego nowego Roku Jubileuszowego: *Pielgrzymując ku światłu*, jak również napisany na tę okazję list pasterski: *Pielgrzymi wiary i świadkowie Chrystusa Zmartwychwstałego*, nawiązują do tej tradycji pielgrzymowania. Na

nowo czynią z niej ewangeliczne wezwanie dla mężczyzn i kobiet, przypominając, że zarówno istota Kościoła jak i bycie chrześcijaninem na tym świecie, mają charakter peregrynacji (cf. *Lumen Gentium*, 6.48-50). Podczas Drogi¹ można oddawać się kontemplacji nowych horyzontów, refleksji, które skłaniają człowieka do zrewidowania ciasnoty własnej egzystencji, ale też niezmiernej wielkości, jaką posiada on wewnątrz i na zewnątrz siebie. W ten sposób Droga przygotowuje go do pójścia za autentycznym pragnieniem swego serca. Pielgrzym, otwarty na transcendencję oraz na to, co niespodziewane, pozwala, aby Słowo Boże pouczało go, a w ten sposób oczyszcza swoją wiarę z przywiązań i nieuzasadnionych lęków. Tak samo uczynił Zmartwychwstały Pan z uczniami, którzy zatrwożeni i zniechęceni szli do Emaus. Kiedy do słów Pan dołączył gest łamania chleba, *wtedy oczy im się otworzyły* (Łk 24,31) i poznali Tego, którego zaliczali do martwych. Wtedy też doszło do osobistego spotkania z Chrystusem, który żyjąc na wieki, stał się częścią ich życia. W owym momencie, ich pierwszym i najbardziej gorącym zamiarem jest ogłosić i zaświadczyć wobec innych o tym co się wydarzyło (Łk 24,35).

Proszę gorąco Pana o to, aby towarzyszył pielgrzymom, dał się im poznać i wstąpił w ich serca, *aby mieli życie i mieli je w obfitości* (Jn 10,10). Taka jest prawdziwa łaska Drogi, której czysto fizyczne przemierzanie nie pozwala osiągnąć celu, który ma wymiar duchowy i sprawia, że pielgrzymi stają się wobec innych świadkami tego, że Chrystus żyje i jest dla nas nieprzemijającą nadzieją zbawienia. W tej archidiecezji, wraz z wieloma innymi organizacjami kościelnymi podjęto różne inicjatywy duszpasterskie, aby ułatwić osiągnięcie tego nadrzędnego celu pielgrzymowania do Santiago de Compostela, celu, który ma charakter duchowy, chociaż w niektórych przypadkach próbuje się go ignorować bądź zafałszować.

3. W obecnym Roku Świętym, w połączeniu z Rokiem Kapłańskim, szczególna rola przypada prezbiterom, u których duch gościnności oraz oddania się wiernym i pielgrzymom powinien być wyjątkowo hojny. Sami będąc pielgrzymami, wezwani są do służenia swym braciom, ofiarowując im jako ludziom Słowa Bożego i tego, co święte, życie w Bogu (Na Międzynarodowy Kapłański Dzień Skupienia w Ars, 28.09.2009). Zachęcam więc kapłanów tej archidiecezji oraz tych wszystkich, którzy przyłączą się do nich podczas tego Jubileuszu, również duchownych, przez których diecezje przechodzi Droga, aby hojnie szafowali sakramentami Pojednania i Eucharystii, bowiem przebaczenie i spotkanie z żywym Chrystusem są w Roku Świętym szczególnie ważne, najbardziej cenione i poszukiwane.

4. Korzystając z okazji wyrażam też moją szczególną więź z pielgrzymami którzy przybywają i będą przybywać do Santiago. Zachęcam ich, aby gromadzili te wszystkie sugestywne doświadczenia wiary, miłości i braterstwa, na które trafiają podczas swej wędrówki. Zachęcam też, aby przeżywali Drogę przede wszystkim wewnątrznie, pozwalając, by wezwanie Pana przeniknęło do serca

¹ Ojciec Święty stosuje tutaj skrót myślowy. W języku hiszpańskim el Camino (Droga) pisane wielką literą rozumiane jest jako el Camino de Santiago (Droga św. Jakuba). Nie chodzi więc o jakąkolwiek drogę, ale o szlak oznaczony żółtymi strzałkami, który prowadzi do grobu apostoła. (przyp. tłum.)

każdego z nich. Tylko ten sposób, przy Portyku Chwały², będą mogli z radością i stanowczością powiedzieć: „Wierzę”. Proszę też pielgrzymów, by w swej nieustannej modlitwie nie zapominali o tych, którzy nie mogli im towarzyszyć, a mianowicie o członkach ich rodzin, przyjaciółach, chorych i potrzebujących, o emigrantach, o słabych w wierze i o ocalałym Ludzie Bożym i jego Pasterzach.

5. Wyrażam moją serdeczną wdzięczność Archidiecezji Santiago, Władzom i wszystkim, którzy z nimi współpracowali w przygotowaniu tego Jubileuszu Jakubowego, również wolontariuszom i każdemu, kto przyczynia się do jego pomyślnego rozwoju. Powierzam duchowe owoce tego Roku Świętego naszej Matce Niebiańskiej, Dziewicy Pielgrzymującej³ oraz Apostołowi Jakubowi, „przyjacielowi Pana”, udzielając wszystkim Apostolskiego Błogosławieństwa.

Watykan, 19 grudnia 2009.

Benedictus 11th.

² Portyk Chwały (El Pórtico de la Gloria) jest to główne wejście do katedry w Santiago (przyp. tłum.).

³ Dziewica Pielgrzymująca (la Virgen Peregrina) jest jednym z wezwań Matki Bożej występującym w pobożności hiszpańskiej (przyp. tłum.)